

ת"פ 61865/12 - המאשימה - מדינת ישראל, באמצעות פרקליטות מחוז מרכז נגד מוחמד עבד אל האדי

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 16-12-61865 פרקליטות מחוז מרכז נ' עבד אל האדי(עוצר)
בפני כבוד השופט הישם ابو שחאדיה

בעניין: המאשימה - מדינת ישראל באמצעות
פרקליטות מחוז מרכז ע"י עווה"ד טל פילברג

נגד
הנאשם מוחמד עבד אל האדי (עוצר) ע"י
עה"ד חי אוזן

הכרעת דין

כתב האישום

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המיחס לו את ביצוען של העבירות הבאות: החזקת סם שלא לצורך עצמית לפי סעיפים 7(א) ו-7(ג) רישא לפקודת הסמים המוסכנים [נוסח חדש] התשל"ג - 1973 וכן הפרעה לשוטר במילוי תפקידו בגין סעיף 275 לחוק העונשין התשל"ז - 1977.

2. על פי עובדות כתב האישום, ביום 18.12.16, בשעה 13:00 או בסמוך לכך, בסמוך למתחם מגוריים בתחום העיר לוד, החזיק הנאשם בגרב שחור, אשר בתוכו היו מוסתרים 26.37 גרם סם מסוכן מסווג הרואין, אשר היה מגולגל ואerox בטור 28 שקיות נילון שkopotot וכן 1.7 גרם סם מסוכן מסווג קוקאין, אשר היה ארוז בטור 19 שקיות נילון שkopotot. משחבחן הנאשם בשוטרים אילן מוסטקי (להלן: **מוסטקי**) ואילן צעידי (להלן: **צעידי**) אשר הגיעו למתחם, ברוח הנאשם מהשוטרים והשליכו את הגרב.

תמצית הראיות מטעם המאשימה

3. מטעם המאשימה העידו מוסטקי וצעידי ונחקרו בחקירה נגדית על ידי ההגנה. שאר חומר החקירה הוגש בהסכמה, לרבות החומר שנגע לחות דעתם ולרשורתם סם. הנאשם בחר שלא להעיד ולא הביא עדוי הגנה כלשהם מטעמו.

עמוד 1

א. ביום האירוע נשוא כתב האישום מוסטקי וצדדי היו בסיור שגרתי ברכב משטרתי מסווה (להלן: **הרכב**) בתחום העיר לוד והגיעו לאזר שמנסינעם במשטרה ידוע כאזר שבו מתבצעת פעילות עברינית בתחום הסמים. באזר זה ישנו מתחם מגורים (להלן: **המתחם**) שככל חומה ושער (להלן: **השער**) ושמאחוריהם מתגוררים מספר בתים אב. מוסטקי וצדדי נעמדו מחוץ למתחם עם הרכב (פרוט' מיום 20.4.17, עמ' 10, ש' 24 - 26).

ב. מוסטקי ראה את הנאשם יוצא מהשער של המתחם ולאחר שהנאשם זיהה אותו, הוא הסתווב ורץ חזרה אל תוך המתחם. מוסטקי יצא מהרכב צעק "**משטרה, תעוצר**", רדף אחריו ותפס אותו. הנאשם החזיק بيדו גרב שאותו זרק כלפי מעלה בתקווה שייתפס בענפים של עץ שהנאשם עמד מתחתיו (להלן: **הגרב**). הגרב נפל לרצפה ליד מוסטקי אשר לקח אותו ושם אותו בכיסו (פרוט' מיום 20.4.17, עמ' 10 ש' 28 - עמ' 11 ש' 26).

ג. בהמשך, מוסטקי קרא לצידי לסייע לו על מנת שלא תהיה הפרעה על ידי ד"ר המתחם להלך מעצרו של הנאשם (פרוט' מיום 20.4.17, עמ' 11 ש' 8 - 11).

5. צדדי העיד בתמצית כدلקמן: במהלך סיור שגרתי ברכב משטרתי מסווה, יחד עם מוסטקי, שניהם הגיעו למתחם. הנאשם נראה יוצא מהמתחם ומשהבhin בהם הסתווב וחזר במהירות לתוך המתחם. מוסטקי מיד ירד מהרכב ורץ אחריו לתוך המתחם. בהמשך, הצדדי שמע את מוסטקי קורא לו מתוך המתחם ולכן נכנס גם הוא אל תוך השער וסייע למוסטקי במעצרו של הנאשם (פרוט' מיום 20.4.17 עמ' 22 ש' 6 - 14).

6. בהמשך, הגרב נבדק בתחנת המשטרה ונמצאו בו סמים, הכל כמפורט בכתב האישום. כאמור, הנאשם לא חלק על כך שבתוර הגרב נמצאו סמים וגם לא חלק על שרשת הסם (ראו בעניין זה חומר החקירה שהוגש בהסכמה, ת/4 עד ת/13).

גרסת הנאשם באמרת החוז שלו

7. באמרת החוז שלו (ת/1), הנאשם טען בתמצית שמצא את הגרב באופן אקראי ולא ידע שיש בו סמים. כמו כן, לטענותו, הוא לא זרק את הגרב אלא שהగרב נפל מידו בעת שמוסטקי רץ לעברו. יזכיר, הנאשם בחר שלא להודיע בבית המשפט ולכן מطبع הדברים בדרך זו נשללה הזכות של המאשימה לחקירתו בחקירה נגדית על מנת לנסות לערער את מהימנות הגרסה שמסר. מכל מקום, טענותו המרכזית של הנאשם בסיכומים בכתב שהוגשו מטעמו הייתה שלא ידע אודות תכולתו של הגרב ולכן לא מתקיים היסוד הנפשי לעבירה של החזקת סם שלא לצורך עצמית. כמו כן, לטענותו באמרת החוז, כלל לא ברוח

ממושטקי ולכן גם לא מתקיימת העבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו.

"חזקת שבעודה" שהנאשם ידע שהוא מחזיק גרב המכיל סמים

8. ההלכה פסוכה היא, מימים ימימה, כי כאשר אדם מחזיק בחפץ שבתוכו סמים, קיימת "חזקת שבעודה" לפיה הוא ידע על קיומו של הסם ואף הסכים להחזקו, והנטל עליו להוכיח אחרת. ב-ע"פ 611/80 **מטוסיאן נ' מדינת ישראל פ"ד** לה (4) 102, 85 (1981) (להלן: **הלכת מטוסיאן**) כב' השופט שmag (כתוארו דאך) סיכם את ההלכה בהאי לישנא:

"sicomah של נקודה זו, לאור מכלול הנسبות הסובבות אותה, הוא, כי יכולה להיווצר חזקה שבעודה בעקבות גילויו של סם מסוון כלעצמו - בין ידי פלוני ממש ובין בשליטתו אךידי אחר - בין כאשר הסם מוחזק באופן גלי לעינו ובין כאשר הוא טמון בתוך אריזה - ולאורה ובעיטה רשאי בית המשפט להסיק על קיומה של מחשبة הפלילית. מסקנה כאמור יכולה לנבוע מנתונים שונים ומצביעים המוכיחים זה את זה ומשתלבים זה בזה, אף על פי שככל אחד מהם כלעצמו, בעומדו בגפו ובאופן מבודד, לא היה מצדיק הסקתה של מסקנה בדבר קיומה של מחשبة פלילית. זאת ועוד, יש לחזור ולהציג כי חזקה שבעודה אינה מעבירה את נטל השכנוע (היא חובת הראייה כאמור בע"פ 28/49, 522) כפי שסבירה בנסיבות הערכאה הראשונה במשפט של Reg. Ashton Rickhardt (1978) וכוכחה אך ורק ביצירת בסיס למסקנה בדבר קיומו של נתון עובדתי נוסף, גשמי ומחשבתי. על כן, יכולה היא להביא למסקנה בדבר קיום מכלול של ממצאים, שלאורם עוברת חובת הוכחחה, העברה שבעקבותיה גם רשאי בית המשפט לבסוף להרשיע את הנאשם, אם הנאשם אכן טורח להציגן, אחרי שהובאו ראיות, היזכרות חזקה שבעודה, או אם הוא משמע הסברים שאינם אמינים ואשר בשל כך אין בכוחם להolid ספק סביר."

(ההדגשות שלי - ה.א.ש)

9. ליישום ההלכה הנ"ל, לפיה הנسبות שאופפות את מעשה ההחזקת, עשוות להציב על קיומה של "חזקת שבעודה" שהמחזיק ידע שהינו מחזיק סמים וגם הסכים לכך (להלן: **חזקת שבעודה**), ראו את הדוגמאות הבאות מהפסיקה:

א. **הלכת מטוסיאן:** באותו עניין, אחד המערערים הורשע בהסתמך על החזקה הנ"ל, שלא נסתרה, כאשר הסמים נמצאו בתחום שני ארגזים בתחום המטען של רכבו. טענתו שלא ידע שהסמים נמצאים ברכב נדחתה.

ב. ע"פ 228/22 כרמי נ' מדינת ישראל פ"ד מב (1) 332 (1988): במקירה זה, אחד המערערים הגיע לשדה התעופה בישראל כאשר בתוך מזוודה נשא עימו נמצא סמ"ס מסוג הירואין במשקל של ק"ג אחד, כאשר הוא חבי בתחום כפולות של שני חלקי המזוודה. טענתו שקיבל את המזוודה מאוחר ורך חישד שהמזוודה הכילה יהלומים מוברכים, ולא סמים, לא התקבלה. המערער הורשע בעבירה של החזקת סמ"ס שלא לצורך עצמאי בתבוסס על "החזקת שבעודה" לפיה ידע שמדובר בסמים וגם הסכים לעצם ההחזקה. בעמ' 337 נאמרו הדברים הבאים על ידי כבוד השופט בר:

"כאשר נתפס המערער עם המזוודה שהכילה בתוכה הירואין, הרי העלה הדבר חזקה שבעודה, שהחזק בשם זה בידועין. חזקה זו ניתנת לסתירה, ומספיק שעליה בידי הנאשם לעורר ספק בעניין זה, כדי למנוע מבית המשפט לקבוע ממצא מפליל כנגדו. אך אם הוא משמע הסברים שאינם אמינים, ואשר אין ביכולם להוליד ספק סביר לגבי אף אחד מהאלמנטים של העבירה, אז רשיי בית המשפט לבסס על החזקת האמורה הרשעה החלטית".

(ההדגשה שלי - ה.א.ש)

ג. ע"פ 459/95 ابو רמדאן נ' מדינת ישראל פ"ד נ(3) 775 (1996): במקירה זה, היי שני נסעים בתוך רכב, כאשר בתא המטען של הרכב נמצא תיק המכיל 8 ק"ג הירואין ועוד כמעט קילו וחצי של חשיש. נסע אחד טען שלא ידע כלל על הימצאותם של הסמים בתוך הרכב והוא רק נסע תמים. הנסע האחר, טען שידע שהתיק שקיבל מצד ג' ואשר בו הוחזקו הסמים, אכן הכיל סמים, אך סבר שככל הכמות היא חשיש ואני כוללת הירואין. טענותיהם של שני הנסעים נדחו, תוך הסתמכות על ה-"חזקת שבעודה", לפיה שניהם ידעו על קיומם של הסמים, לפי סוגם, בתיק שנפתח בתוך הרכב ואף הסכימו להחזקת המשותפת של התיק. (לדוגמא נסעת מהopsisקה שבה נעשה שימוש ב-"חזקת שבעודה" לפיה לנסע ברכב יש מודעות בפועל להימצאותם של סמים ברכב שבו נסע, ראו גם ע"פ 1345/08 איסתחרוב נ' מדינת ישראל [פורסם בnal] (18.5.09), פסקאות י' עד ט' לפסק דין של כבוד השופט רובינשטיין (כתוארו דאז)).

ד. ע"פ 2279/15 בوروוחוב נ' מדינת ישראל [פורסם בnal] (31.1.16): במקירה זה, נתפסו מספר סוגי סמים במקומות שונים בחצר משותפת של המערער ושכנו. המערער טען שהמאשימה הציגה ראיות הקשורות אליו רק לחלק מהסמים שנפתחו ולכך לא ניתן להרשיעו בהחזקת שאר הסמים שלגביהם לא נמצא ראיות ישירות הקשורות אליו אליהם. טענתו נדחתה ונקבע כי עצם העובדה שכל סוגי הסמים שהושתטרו בחצר המשותפת נמצא במקומות סמוכים, אז, קמה "חזקת שבעודה" שהנאשם הוא זה שהחזק בידועין את כל סוגי הסמים שנמצאו

בוחן (ראו פסקאות 16 ו-17 לפסק דין של כבוד השופט שהם).

ה. ע"פ 4428/13 **שטרית נ' מדינת ישראל** [פורסם ב公报] (30.4.14): במקרה זה המערער הורשע בעבירה של החזקת סם שלא לצורך עצמית עצמו אך שנטפסו בתחום מעילו ועוד בארון בחדר השינה שלו. כמו כן, נקבע שהנסיבות של ההחזקת יוצרות "חזקת שעובדה" שהנאשם ידע על קיומם של הסמים במעילו וגם הסכים להחזיקם. בנוסף, בית המשפט לא נתן אמון בעדותו של עד הגנה מטעמו של הנאשם כי הוא זה ששם את הסמים בתחום המעיל כאשר הוא השתמש בו ברשותו של המערער (ראו פסקאות 40 ו-41 לפסק דין של כבוד השופט שהם).

10. במקרה שבפני, בעת שהנאשם יצא מהמתחם החזיק בידו את הגרב. בעת שהבחן במוסטקי ובצדדי, שהinem שוטרים שעל פי עדותם משרותם בתחנת לוד מזה שנים רבות וקיימת היכרות קודמת ביניהם, מכוח עבדתם במשטרת, הנאשם ברוח חזקה אל תוך המתחם וזרק את הגרב כלפי מעלה. מדובר בתנהגות חשודה שמקיפה עליה לעיכבו של הנאשם. בריחה של אדם משוטר באופן גלו' מיד לאחר היתקלות עימו, ועוד זריקת חפץ שאותו החזיק בידו, היא התנהגות מחשידה, שמא אותו אדם ביצע בסמוך לעבירה פלילית, לרבות באמצעות החפץ שנזרק. פעולות הבריחה מהשוטר בצוירוף פעולת הזריקה של החפץ, יוצרות "חשד סביר" כי הבריחה והזריקה ייחודי, וזאת למנוע גילוי העבירה או גילוי הקשר בין הבורת לבין העבירה שבוצעה.

11. במקרה שבפני, פעולות הבריחה של הנאשם ממוסטקי וצדדי בצוירוף פעולות זריקת הגרב, מקומות "חשד סביר" שהן נעשו למנוע את גילוי העבירה של החזקת סם שלא לצורך עציתה על ידי הנאשם. התנהגות החשודה האמורה על ידי הנאשם (בריחה מהשרותים וזריקת הגרב), מקימה חזקת שעובדה כנגד הנאשם לפיה אכן ידע שהగרב הכיל את הסמים שפורטו בכתב האישום, וגם הסכים להחזקת של הסמים.

12. משבביה המאשימה ראיות מספיקות שיוצרות את חזקת שעובדה כי הנאשם ידע שהגרב מכילה סמים, אז, עובר אליו נטול הבאת הראיות (זאת להבדיל מבון מנTEL השכונע שרובי לעולם לפתחה של המאשימה) להפריך את החזקה האמורה.

13. כאמור, הנאשם בחר שלא להעיד ולכן גם גרטמו כפי שנמסרה באמרת החוז, קרי שלא ברוח מהשרותים וגם לא זرك את הגרב כלפי מעלה, לא עמדה בבדיקה החקירה הנגידית. יוזכר, כי הכליל של החקירה נגדית הוא המכשיר הייעיל ביותר שנמצא ומשמש בעלי דין לשם גילוי האמת במשפט (ע"פ 2603/90 אלפאר נ' מדינת ישראל פ"ד מה (3) 799, 806) כמו כן, המחבר נוספה למרכזות הכליל של החקירה נגדית, הוא בכך שבפסיכיקה נקבע שכារעד מסרב להឱיחס בחקירה נגדית, בית המשפט רשאי לפסול את החקירה הראשית שכבר נמסרה (ע"א 642/87 הסטדרות אגדות ישראל נ' חזקיהו בע"מ, פ"ד מד (1) 686, 691-692 (1990)).

ולעניןנו, די בכך שהנאשם בחר שלא להעיד, כדי לקבוע שהחזקת שבובדה לא הופרכה. לפיכך, הנני קובע כמצאה עובדתי שהנאשם אכן ברוח מהשוטרים וגם זرك את הגרב כלפי מעלה על מנת להרחיק את עצמו מתוכלו, וזאת ביודעו שמדובר בגרב המכיל סמים.

לפיכך, הנני קובע כי המאשימה הוכיחה הן את היסוד העובדתי (עצם החזקה של הגרב) והן את היסוד הנפשי (הידיעה שהגרב מכילה סמים וההסכמה לעצם החזקתם) בעבירה של החזקת סם שלא לצורך עצמאי. בנסיבות אלה, הנני מרשים את הנאשם ביצוע העבירה של החזקת סם שלא לצורך עצמאי.

העבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו

כאמור, כבר קבעתי כמצאה עובדתי שהנאשם ברוח מהשוטרים וגם זرك את הגרב שאחז בידו. על כן, פועלות הבריחה של הנאשם מפניהם של מוסטקי וצעידי (על פי עדות שנייהם בעת שבו נחוץ למתחם), כאשר נלוות לפועלה זו פועלה נוספת של זריקת הגרב שהכיל את הסמים (על פי עדותו של מוסטקי שרך אחורי אל תוך המתחם), מובילה למסקנה שהתקיימה העבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו. "הפרעה" לשוטרים במילוי תפקידם הتبכעה מעצם הבריחה מפניהם על מנת למנוע את עיכובו ומעצרו ומעצם הניסיון להעלמת הראייה החפצית, בדמות הסמים שבתוכו הגרב, על ידי זריקתם.

בחירה הנאשם שלא להעיד

מעבר לנדרש, אזכיר את הוראותו של סעיף 162(א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982 ואשר קובע כי הימנעות הנאשם ממtan עדות עשויה לשמש חיזוק למשקל הראיות של התביעה וכן סיוע לראיות התביעה במקום חדש להן סיוע.

יודגש, כי ניתן להרשים את הנאשם בשתי העבירות שייחסו לו בכתב האישום, החזקת סם שלא לצורך עצמאי והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, גם מבלי להיזיק להוראותו של סעיף 162(א) לחוק סדר הדין הפלילי. פשיטה, שעצם קיומה של האפשרות להיזיק להוראות סעיף 162(א) רק מחזקת את המסקנה שיש להרשיeo בשתי העבירות האמורות.

סוף דבר

אשר על כן, הנני מרשים את הנאשם ביצוען של העבירות הבאות: החזקת סם שלא לצורך עצמאי לפי סעיפים 7(א) ו-7(ג) רישא לפקודת הסמים המוסוכנים [נוסח חדש] התשל"ג - 1973 וכן הפרעה לשוטר במילוי תפקידו בגין סעיף 275 לחוק העונשין התשל"ז - 1977.

ניתנה היום, ד' אייר תשע"ז, 30 אפריל 2017, במעמד הצדדים.